

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Consolator Fidelis Et Proficientis Animæ seu
Exhortatiunculæ Spirituales Et Succinctæ In singulas
Dominicas & Festa anni divisæ, quibûs Confessarius in S.
tribunali animam Deum verè quærentem paternè ...**

Eisvogel, Veremund

Augustae Vindelic., 1727

XXX. Ad avaros, & divites.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52716)

EXHORTATIUNCULA XXX.

Ad Avaros, & Divites.

I.

BOne! Cur ita inquietus? Cur ita anxius? Nunquid pacem amisit? Et id quomodo? nonne quia divitias, & mundi bona Deo præposuit, & marsupium plus propriâ salute æstimavit? Justè proin Gregorius Magnus: Rarum valde est, ut, qui aurum possidet, requiem inveniat. Per diem millenæ cor exagitant curæ; per noctem undique terrent insidiæ. Interim ô quanta pax! Quanta tranquillitas in domibus pauperum!

Instructio meritoria.

Bona verba, amicabile alloquium tribuamus egenis, & miseris, si qui hodie rogaverint stipem. Et ut pauperes à domibus nostris coram Deo omne malum avertant, eis quid certi per septimanam statuamus in eleemosynam congruam. Eleemosynis redimuntur peccata, & severa placatur Dei justitia. Væ enim divitibus!

II.

ODilecte! Grandis tentatio, velle fieri divitem! Procul à pecunia! Hæc enim animæ ruina. Pecuniam non minus conscientiam, quam manum, quâ tractatur, inquinat, & commaculat. Qui pecuniam amat, venalem habet animam. Pro quo? O dedecus! Pro luto; pro sordibus terræ. Ah! Quis non jam miseretur JESU? Quis non indignetur diviti?

Instructio meritoria.

Gratissimus vitæ, Passioni, & Morti Christi Jesu Redemptoris (hîs nos emerat in cœlum) & in compensationem tanti amoris triginta quatuor Pater, & Ave oremus cum doloroso hymno ex Dominica Passionis: *Pange lingua Gloriosi prælia certaminis* &c. O divites! Vita, sanguis, vulnera Jesu clamant ad vos! His thesaurizate! Et avaritiæ parcite!

III.

Flli! Ad quid Christiani vocamur, si opera si doctrinam non facimus Christi? Jesus propter nos factus est egenus: Jesus præcepit: *Omnis ex vobis, qui non renuntiat omnibus, que possidet, non potest meus esse discipulus.* O infelicitas, si cupimus divitias! Pereant hæ nobis, ne illis pereamus nos! Nudus pendet de Cruce mundi Redemptor! Pependit satis! Redimamus generosa renuntiatione, & contemptu bonorum hujus sæculi. Nemo ditior paupere Christo.

Instructio meritoria.

Pro nomine Christiani agamus gratias SSS. Trinitati, & 12. actus abnegationis quoad cupiditatem multa, & nova, ac superflua habendi offeramus cum Psalmo: *Conserva me Domine, quoniam speravi in te: dixi Domino: Deus meus es tu: Quoniam bonorum meorum non eges.* Tam deest Avaro, quod habet, quam quod non habet. Cape tibi hoc! Et illud retine bonum,

num, in quo sunt omnia bona! Posside, stringe, amplectere Deum!

EXHORTATIUNCULA XXXI.

Ad Invidos, & improbè zelosos.

I.

Virorum dilectissime! Quisquis es, qui salutem, & forti invides alienæ, parcito vitæ! Si enim, ubi invidia, ibi mors: profectò non potes simul invidere, & vivere. Invidus sese suò inficit venenò, & enecat. O ergo Basilisco simillimum!

Instructio meritoria.

Oculus ubi simplex, & humilis, totum corpus lucidum erit. Claudamus oculos ad aliorum acta, & facta! Si bona sunt, commendemus, & approbemus, si mala, in nobis ipsis emendemus, & timeamus! Et ut Christiani & proximi nostri omnes de virtute in virtutem currant, imploremus duodecim sanctos Apostolos, charitate in proximum præcipuos, & cum 24. Pater ac Ave quoque hymnum: *Exultet cælum Laudibus* &c. oremus. Sunt missi à Deo. In quem finem? Ut corda excitent fidelium.

II.

O Dilecte! Cautè! Cautè vivere oportet in hoc delicato sæculo: non tutus locus à turpi invidiæ vitio. Invidia nascitur in aulis, nutritur in religionibus, moritur in Xenodochiis, adeoque difficile est, invenire etiam paucos, li-
vore